

РЕШЕНИЕ

Номер 880

19.11.2020 г.

Град Пловдив

В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд – Пловдив

VII състав

На 04.11.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател:	Стефка Т. Михова
Членове:	Борис Д. Илиев
	Мирела Г. Чипова

като разгледа докладваното от Стефка Т. Михова Въззивно гражданско дело № 20205300502088 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

Образувано по въззивна жалба с вх. №260999/19.08.2020г. при регистратурата на ПРС, подадена от адвокат С.А., в качеството ѝ на особен представител на ответницата Д. Н. А. , ЕГН *****, против Решение №2481/17.07.2020г., постановено по гр. д.№ 10259/2019г. на РС- Пловдив, в частта, с която е осъдена да заплати на Гаранционен фонд, с административен адрес: гр. София, ул. „Граф Игнатиев” № 2, ет. 4, сумата от 7074.24 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по щета 120468/05.06.2014 г. обезщетение за причинени имуществени вреди на лек автомобил с рег. № ***, причинени вследствие на ПТП, реализирало се на 25.02.2012г. в град Солун, Република Гърция от Д. Н. А. , като водач на лек автомобил марка „Опел Тигра“ с рег. № ****, без да е имала сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и разходи за определяне и изплащане на обезщетението, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда- 19.06.2019 г. до окончателното ѝ погасяване, , както и сумата от 606.28 лева- разноски по делото по съразмерност.

От жалбоподателя са релевиращи оплаквания за неправилност на обжалваното решение като постановено в нарушение на процесуалния и материалния закон, с искане до въззивния съд за неговата отмяна в обжалваната част и отхвърляне на исковата претенция като неоснователна.

В постъпилия писмен отговор въззиваемия Гаранционен фонд, чрез

пълномощника си адв. М. ,оспорва основателността на въззивната жалба с искане за потвърждаване на първоинстанционното решение в обжалваната част и присъждане на направените по делото разноски.

Пловдивският окръжен съд, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 12 ГПК и чл. 235, ал. 2 ГПК намира следното:

Въззивната жалба е депозирана в законоустановения срок, изхожда от легитимирана страна и е насочена срещу съдебен акт, подлежащ на въззивно обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Съгласно чл. 269 ГПК съдът се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната част. По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същевременно въззивният съд при служебната си проверка не констатира нарушения на императивни материално правни правила, които е длъжен да коригира и без да има изрично направено оплакване в тази насока съгласно задължителните указания, дадени с ТР 1/2013 ОСГТК.

Пловдивският окръжен съд, след като обсъди доводите изложени в жалбата, становищата на страните, и прецени поотделно, и в съвкупност събраните по делото доказателства, намери жалбата за неоснователна.

Районен съд - гр.Пловдив е бил сезиран с искова претенция по чл. 288а, ал.1, т.1, вр. чл. 288а, ал.3, вр. чл. 288, ал.12, от КЗ отм. /ДВ, бр. 102 от 29.12.2015 г., в сила до 01.01.2016 г./ от Гаранционен фонд гр.София срещу Д. Н. А. , ЕГН *****.

От неоспорените по делото писмени доказателства е документално установено, че на 25.02.2012г. , в 04:50 часа в град Солун,Република Гърция , ответницата управлявайки лек автомобил марка „Опел Тигра“, с рег.№ *** , е реализирала ПТП, при което е причинила имуществени вреди на автомобил с рег.№ *** , собственост на М.С.; автомобил с рег.№ *** , собственост на Г. Г.; автомобил с рег.№ *** , собственост на Д. Б. , автомобил с рег.№ *** , собственост на Н. К.. При извършена в последствие проверка било установено, че ответницата не притежава задължителна застраховка "Гражданска отговорност". С Акт №229/10.01.2013г. на наказателния съд на гр.Солун, Д. А. е обявена за виновна за извършеното от нея на 25.02.2012г. нарушение, като ѝ е било наложено наказание 10 дни затвор и глоба в размер на 600 евро.

На 27.05.2014г. НББАЗ по банков път е превело на „Imperial Claim Services”

(гръцкия компенсационен орган) сумата от 6286.81 евро, с основание- три щети, едната от които е процесната с номер по регистъра на НББА3: GF-12-431 GR.

На 15.09.2014г. НББА3 по банков път е превело на „Imperial Claim Services” сумата от 13106.90 евро, с основание две щети, едната от които е процесната.

Компенсационния орган на Р. Гърция е изготвил подробни сметки в две искания. Първото за сумата от 2306.02 евро от 10.04.2014г., включва обезщетение- 1844.80 евро, адв. хонорар от 184.50 евро и обслужващи такси от 276.72 евро. Видно от самото искане до НББА3 претенцията е уредена по съдебен ред с решение № 9797/2013г. на Окръжен съд Солун и се отнася до превозно средство с рег. № NET 1891. Същото, съгласно твърдения в исковата молба, е било собственост на Д. Б., като именно на него е изплатено обезщетението от 1844.80 евро, съгласно приложения чек на лист 53 и 54 от първоинстанционното производство.

Второто искане е отправено за сумата от 3617.00 евро от 29.07.2014г. и включва обезщетение- 2980.51 евро, адв. хонорар от 189.41 евро и обслужващи такси от 447.08 евро. Отново претенцията е уредена по съдебен ред с Решение № 3390/2014г. на първоинстанционния съд на Атина. Видно от представените чекове за извършени плащания, претенцията се отнася за М. С., която е собственик на л.а. с рег. № ***. Съгласно уточняващата молба от 02.07.2019г. предявеният иск се отнася единствено до възстановяване на обезщетение за вреди по този лек автомобил.

От представената по делото справка от база данни на Информационен център към Гаранционен фонд, е видно, че към датата на ПТП-25.02.2012г. за процесния автомобил не е имало сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност".

Съгласно чл. 288а, ал.1, т.1 КЗ (отм.), Гаранционният фонд възстановява суми, изплатени от компенсационен орган на държава членка, когато моторното превозно средство на виновния водач обичайно се намира на територията на Република България и в двумесечен срок от настъпване на застрахователното събитие не може да се определи застрахователят. След извършване на плащането, фондът встъпва в правата на увреденото лице спрямо причинителя на вредите на основание чл. 288а, ал.3 вр. чл. 288, ал.12 КЗ (отм.). Приложението на тази законова уредба е уточнено в чл. 34, ал.3 от Правилника за устройството и дейността на Гаранционния фонд, съгласно която разпоредба Фондът възстановява суми, когато Националното бюро на българските автомобилни застрахователи (бюрото) в съответствие с международните договори, по които е страна, е заплатило обезщетения за вреди, причинени от пътнотранспортни произшествия по чл. 28, ал.1, т.1, буква "б", "аа", "бб", "гг" и § 5а, настъпили в друга държава членка. Сумите се възстановяват в срок 15 дни от

писменото заявление на бюро. Според чл. 28, ал.1, т.1, буква "б", "аа", Фондът изплаща обезщетения по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" за имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество, ако пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България или на друга държава членка и е причинено от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република България, и виновният водач няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност". Съгласно чл. 34, ал. 4 ПУДГФ, след възстановяване на сумите бюро предоставя на Фонда документите, с които разполага във връзка с изплатената от него претенция.

Съгласно чл. 105, ал.1 от КМЧП задълженията, произтичащи от неправомерно увреждане, се уреждат от правото на държавата, на чиято територия са настъпили или има опасност да настъпят непосредствените вреди. Следователно, Компенсационният орган на държавата, където е настъпило събитието, е самостоятелно отговорен за компенсирането на пострадалата страна, прилагайки правните норми при определяне на отговорността и оценката на компенсациите. По аргумент от разпоредбата на чл. 286, ал.3 КЗ (отм.) следва, че Компенсационният орган няма право да прави преценка по същество и функциите му се състоят в уреждане на претенции в случаи, които подлежат на обективно установяване, и дейността му се ограничава до проверка дали е отправена претенция за обезщетение по установения ред и в предвидените срокове. За определяне размера на дължимото обезщетение следва да се вземе предвид обстоятелството, че същият е регламентиран в сключените споразумения между компенсационните органи на страните - членки, като определянето му е единствено в компетентността на страната, където е настъпило процесното ПТП - в случая - Република Гърция. На компенсиране подлежат както изплатената сума на пострадалата страна по ликвидиране на имуществени и неимуществени вреди, така и изплатените суми за външни услуги /напр. възнаграждения на вещи лица и др./, както и сумите на всички разходи, сторени от участващите в компенсацията страни. С постановление от ВКС Решение № 1/02.02.2011 г., по т. д. № 263/2010 г., II т. о. е прието, че когато се дължи обезщетение на чуждестранно лице и поправянето на вредите е извършено в чужбина, е налице чуждестранен елемент в правоотношението между застраховател и увредено лице, свързан с характера на увреденото лице и мястото на отстраняване на вредите и по тази причина размерът на обезщетението не следва да се определя по средни пазарни цени в България, тъй като това не би довело до пълно обезщетение за вредите, а следва стойността на възстановителния ремонт да се определи по цените за ремонта, където е извършен - в случая - в Република Гърция, като същата се установява от представените по делото първични счетоводни документи. С Директива 2009/103/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно застраховката "Гражданска отговорност" при

използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка са кодифицирани множеството предходни актове на ЕС и е уредена процедурата за обезщетение на пострадали при ПТП по време на пътуване в държавите членки на ЕС и органи. Тя предвижда съществуването и дейността на компенсационния орган, който съгласно КЗ (отм.) за територията на Република България се изпълнява от Национално бюро на българските автомобилни застрахователи, считано от 01.01.2007 г. Съгласно т.50 от Директивата, органът за изплащане на обезщетения има право на суброгация, в случай че е обезщетил увреденото лице, а съобразно т. 50 от Директивата, ГФ дължи заплащане на обезщетението винаги когато установи, че е отправено предложение за обезщетение по установения ред и в предвидените срокове, без да има право на преценка по същество.

В процесния случай е безспорно установен фактическият състав на чл. 288а, ал.1, т.1 от КЗ (отм.); - пътно - транспортното произшествие е настъпило на територията на държава-членка на ЕС-Република Гърция, виновният водач на МПС /български гражданин, чието превозно средство, обичайно се намира на територията Р.България/ не е разполагал с валидно сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" и поради това компенсационният орган на държавата-членка, където е настъпило събитието, е обезщетил увреденото лице за вредите, което от своя страна е задължило ГФ чрез НББАЗ да възстанови изплатените суми, ведно с разходите на пострадалото лице, на чуждия компенсационен орган и тези на НББАЗ. Налице е и причинно - следствена връзка между причинените вреди и поведението на ответника. Размерът на дължимите обезщетения, както бе отбелязано по - горе, е регламентиран от сключените споразумения между компенсационните органи на страните - членки, като определянето му е единствено в компетентността на страната, където е настъпило ПТП.

При така установената фактическа обстановка, настоящата инстанция намира че предявеният иск следва да се уважи до размер на сумата от 7074.24 лева- заплатеното от НББАЗ на гръцкия компенсационният орган обезщетение за вреди причинени на лек автомобил с рег. № ***, тъй като само те се претендират от ищеца по спора.

Поради съвпадането на крайните изводи на въззивния съд с тези на първоинстанционния съд въззивната жалба следва да бъде оставена без уважение като неоснователна, а решението на РС-Пловдив – потвърдено в обжалваната част, като правилно и законосъобразно.

При този изход на правния спор жалбоподателката следва да бъде осъдена да заплати на въззиваемия направените по делото разноски в размер от 683,71 лева-заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №2481/17.07.2020г., постановено по гр. д.№ 10259/2019г. на РС- Пловдив, в частта, с която Д. Н. А. , ЕГН ***** е осъдена да заплати на Гаранционен фонд, с административен адрес: гр. София, ул. „Граф Игнатиев” № 2, ет. 4, сумата от 7074.24 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по щета 120468/05.06.2014 г. обезщетение за причинени имуществени вреди на лек автомобил с рег. № ***, причинени вследствие на ПТП, реализирало се на 25.02.2012г. в град Солун, Република Гърция от Д. Н. А. , като водач на лек автомобил марка „Опел Тигра“ с рег. № *** без да е имала сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и разходи за определяне и изплащане на обезщетението, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда- 19.06.2019 г. до окончателното ѝ погасяване.

Решението в останалата част, като необжалвано, е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА Д. Н. А. , ЕГН *****, да заплати на Гаранционен фонд, с административен адрес: гр. София, ул. „Граф Игнатиев” № 2, ет. 4, сумата от 683,71 лева- разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____